

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nordiske Smaadigte

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 305. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_601-txt-shoot-idm12983/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

i at udtrykke allehaande efter Tid og Omstændigheder, og her spilles da paa Ligheden mellem det forhenværende Tjæring, der altid maatte lades med Mandedlod, og den Tydiske Critik, ei mindre døfsvanger i Vandens Bøge, en Lignelse, der kun alt for godt lod sig glemmemføre.

Pillegrimen og Korstoget.

Diese Smachskfer (ogsaa fra 1810) fulde kun været Forfæl til en Poetisk Fremstilling af det store „Korstop“, som dengang forbude saare tiltrakende for mig; men flende Man af min Haandbog i „Middelalderens Historie“ kan see, jeg ingenlunde har tabt Begeisteringen for dette Christenheds „Trojanske Log“, fan staate dog nu ethvert Konkortet til Dets Bre for mig ligesom „Asafos Jerusalem“ eller en „Ajlade efter Homer.“ En ganske anden Sag er det med Kampvisir eller „Kejder“ om de enkelte store og forunderlige Bedrifter, som i mine Dine vilde være en stor Binding, og som jeg i en ny Udgave af mine „Kroniki-Rim“ sagens priser min Lykke med, da Slagteds Størver aldrig kan blive enten Smaa eller Større for klart og anstueligt.

Rædselig fra Kampenhien.

Dele Maen har jeg givet haad det, i Folge med „Proverne af Saxe og Snorro“ kaldtes „Mindesang paa Fædre Gravhøj“, dels fordi det ligner et Strig mere end en Sang, og dels fordi det var mig selv langt mere nødvendigt end det var Fædernes Æhrenmælsby nytigt. Hvor troven jeg nemlig end har været til at troe det, kan jeg dog nu ikke længer dolge for mig selv, at Overfætelsen af „Saxe og Snorro“ hidtil har været saagodtsom

